

„אנו מקדמים כבר ככל שיוע מדיני כנה מצד גורמים מדיניים, המנסים להשפיע על מדינות האזור לכוון פניהם אל השלום, להפסיק לירות ולהתחיל לדבר, אמרה ראש-הממשלה גולדה גולדה מאיר, בנאומה המדתי בכנסת. וזה נראה כקבלת תוכנית השלום של רוג'רס.

„ההתחממות להציע הפסקת אש מותנית ומוגבלת, נועדת להשיג תקופת מעבר הדרושה לנאצר לקראת חידוש המלחמה ביתר שאת, אמרה גולדה באותו נאום עצמו, וזה יכול היה להתפרש כדחיית הצעת רוג'רס.

„שלום פירושו הפסקת ההרג, הסכם על גבולות בטוחים ומוכרים, הפניית משא-במים יקרים ליצירה חומרית ורוחנית...“ אמרה גולדה בנאומה, וניתן היה להבין מדבריה אלה כי ישראל מוכנה לראות, בהתאם לתוכנית רוג'רס, גם את הפסקת הלוחמה כמעין שלום.

„כל עוד לא נשתנו הנסיבות, תוסיף ישראל לנקוט כשיטת הפעולה הנקוטה עתה,“ אמרה גם גולדה, וניתן היה להבין את דבריה אלה כהצהרה של המשך הלוחמה. כך, בנאום אחר, שלא חידש ולא אמר דבר, המשיכה ישראל במדיניות של התחב-מות, שנועדה לפייס את הניצים מבית ואת היונים מבחוץ, ובסופו של דבר להמנע מכל החלטה ומכל יוזמה.

הרוב חושב: „לא מספיק“. העם לא ידע עדיין השבוע לאן מועדות פני ממשלתו. הוא ידע, על סמך שמועות והדל-פות, כי אין ממשלתו מוכנה לקבל את תוכנית רוג'רס, אבל גם שאין לה האומץ לדחותה, בהיותה תלויה פניות בארה״ב. מול הצהרתה של ראש-הממשלה כי „כולנו בוטחים בכוחנו ובצדקתנו ופתוחים לקלוט כל רמז המלמד על אפשרות הש-לום,“ ניצבו השבוע תוצאות מישראל שנערך בין הסטודנטים של האוניברסיטה העברית בירושלים, לפיו הסתבר כי לפחות מרבית הסטודנטים אינם בודעתה של ראש הממשלה. בפעם הראשונה טענו מרבית הנשאלים, 52%, כי הם סבורים שהממשלה אינה עושה מספיק כדי להגיע להסדר שלום עם מדינות ערב.

פרשת גולדמן

זה באמת

יכול להרגיז (את מי?)

מאות אלפי צופי הטלוויזיה ראו את שר החוץ, אבא אבן, כשפניו מתעוותים בהבעה ספונטאנית של רוגז וקינאה. אבל בקולו הצלול הביע רק „תמיהה מסויימת“.

אפשר להבין את הרוגז של השר, ושל עמיתיו, עד לראש-הממשלה. כי נחום גולדמן דפק אותם שוב. **השכיבותה של רצינות.** מאז התפוצ-צה פרשת גולדמן, כשנסתבר לכל כי הממשלה הכשילה את הסיכוי שבפעם הרא-שונה יפגש אזרח ישראלי בכיר עם נשיא מצרים לשם שיחה על השלום — היתה לממשלה רק הגנה אחת: גולדמן אינו רציני. איש אינו מתייחס אליו ברצינות. הוא סתם בלופר, פטפטן הרואה מהירהורי לבו.

בשיחות סרטיות היו גם השרים הבכירים ביותר מוכנים לספר סיפורי-סבתא על גולדמן, להוכיח עד כמה אין הוא רציני. „זה הכל שטויות,“ אמר אחד מראשי היונים בממשלה, „איש לא הזמין אותו. תמיד גולדמן מספר שרצים להיפגש עימו. זה לא רציני!“

והנה בא גולדמן — והוכיח. **יוזמת טיטו.** תחילה באה השבוע הפגישה עם המרשל יוסף טיטו, שליטה הכל יכול של יוגוסלביה, ידיו האישי של גמאל עבד-אל-נאצר. היא נערכה במישכנו הפרטי של טיטו, באי בריוני. עצם הפגישה אישר את הידיעה (אותה גילה לראשונה בארץ אורי אבנרי מעל דוכן הכנסת) כי על הזמנת גולדמן למצרים הוחלט בשיחה בין טיטו ועבד-אל-נאצר, בפגישתם ב-23 בפברואר באסטאן, לפי הצעת טיטו.

טיטו קיבל את גולדמן לפגישה ממושכת. על רצינותה מעידות לפחות שתי עובדות: ● העיתון הצרפתי החשוב להימנע, (המשך בעמוד 22)

לקטריק שייב

מכפיל את פעולתה של מכונת הגילוח החשמלית

אל תאשים את מכונת הגילוח כאשר אינה מחלי-קה בקלות על עורך וכש-הגילוח אינו חלק וטוב. מרח את עורך ב„לקטריק שייב“ של ויליאמס. „לקט-ריק שייב“ מזקיף את זיפי הזקן ומכין את העור לגילוח חלק ונעים.

לקטריק שייב ירוק לעור רגיל או לעור שמנוני
Ice Blue לקטריק שייב כחול - לעור יבש

מיוצר בישראל ע"י בלמון בע"מ. המפיצים: חב' נורית בע"מ